

[H. C. Toff.]

også det, jeg ønsker at få behandlet under det udvalgsarbejde, der skal foregå nu her mellem anden og tredje behandling.

Landbrugsministeren var også inde på det spørgsmål, jeg rejste før om handelsmøller, og sagde til mig, at vi ikke her i folketinget kunne tage alle mulige organisationers interesser op, og det giver jeg da ministeren ret i. Men det, jeg rejste spørgsmål om, var, om det, også af hensyn til det danske landbrug, ikke ville være fornuftigere at ordne det således, at dansk rug- og hvedemel kan sælges på Færøerne og i Grønland til samme pris som udenlandsk mel. Nu sagde landbrugsministeren, at man måtte huske på, at når vi rørte ved dette her, gik det ud over de midler, som landbruget skulle have til rådighed. Må jeg spørge landbrugsministeren: er det meningen, at for at skaffe de midler, som nu skal bruges til den aftale, — om man kan sige det sådan — som Bryggeriforeningen har ønsket, har ministeren truffet en aftale med landbrugets organisationer om, at beløbsrammen til landbruget skal formindskes, eller er det ministerens ønske, — og har han tilslutning til — at der skal bruges flere midler, og at de skal tages af finansministerens kasserreserve? Hvis det sidste er tilfældet, kunne vi jo også bruge de sidste 100.000-200.000 kr. til handelsmøllerne, således at det bliver muligt at sælge dansk hvedemel og dansk rugmel på Færøerne og i Grønland lige så billigt som udenlandsk hvedemel og udenlandsk rugmel.

Morten Lange: Landbrugsministeren gjorde opmærksom på, at vort ændringsforslag ville forskubbe fordelingsnøglen. Det er ganske rigtigt; det var også meningen, så det er da godt, at det er blevet tydeliggjort. Så meget er vi altså ikke uenige om. Vi synes, at fordelingsnøglen trænger til en sådan forskubning, og heri var vi altså åbenbart til en vis grad enige med hr. Svend Haugaard, som dog har det mærkelige i sig, at når han er enig med nogen, taler han ondt om dem; det skulle han ikke gøre, thi det fremmer ikke ekspeditionen.

Jeg går ud fra, at når hr. Svend Haugaard i den sidste tid i landbrugsdebatterne har brugt så væsentlig en del af sin taletid til at tale om socialistisk folkeparti, er

det, fordi han vil forbedre sit partis forhold til anden side, og det er jo en from skik. Men det skal nu ikke få mig til andet end fastholde, at vort ændringsforslag om at kanalisere nogle penge over til staldbyggeriet ikke er noget, der er taget ud af luften for nylig, og det er heller ikke noget, vi er blevet inspireret til af hr. Svend Haugaard; det har vi såmænd i mange herrens tider haft stående i vore udmærkede partiprogrammer; dér står det stadig væk, og når lejlighed gives, bliver det taget frem — og det bliver det altså ved lejligheder som denne.

Det er naturligvis fuldstændig klart, at hvis man prøver på at komme med et lovforslag om en sådan fordelingsforskubning, kan man få lidt problemer med at finde ud af nøjagtigt, hvorledes fordelingen skal ske til sin tid. Men der har før været rokeret med nogle millioner i en fart i dette hus, og det kunne formodentlig også gøres her; især da det er således med disse konti, at det, der ikke opbruges, kan henstå til næste år, og så bliver der såmænd nok bygget nogle kostalde for pengene.

Hr. Svend Haugaard kan heller ikke forstå, hvorfor vi har taget mejerisektoren ud til særlig behandling i forbindelse med momslovgivningen. Jeg synes ikke, det er så forfærdelig svært at forstå, at de områder, der er belagt med hjemmemarkedsafgifter, kan kræve en særlig behandling, og det ligger ganske enkelt sådan, at hvis vi skulle investere pengene nogenlunde sikkert, var mejerisektoren den mest overskuelige og den, hvor det lod sig gøre med nogenlunde sikkerhed. Hvis vi var gået ind på de andre ordninger, var det blevet noget vanskeligere at kontrollere, om forbrugerne virkelig fik nogen fordel ud af det. Derfor er dette valg foretaget. Der er også andre årsager til, at jeg anser mejerisektoren for at være, skal vi sige den mest sociale af landbrugssektorerne. Jeg synes derfor, det er vigtigt, at vi har fået sat ind på dette område, og jeg synes, hr. Svend Haugaard skulle tage og overveje, om han nu også stemmer rigtigt, hvis han ikke vil stemme for det udmærkede lovforslag, som dækker denne side af sagen.

Hr. Niels Westerby holder altid nogle foredrag herinde om, at vore landbrug ikke kan blive store nok, og at vi er et ondt